

Virologie se vymkla kontrole

 infokurýr.cz/n/2023/08/30/virologie-se-vymkla-kontrola

kurýr

30. srpna 2023

Je virologie skutečnou vědou? Ne podle biomedicínského vědce, který virologii považuje za podvodnou pseudovědu a umírající disciplínu.

Virologie se vymkla kontrole

Simon Lee, výzkumný pracovník v Anew UK.

Většina lidí považuje virologii za skutečnou, tvrdou vědu. Ale je opravdu? Řídí se virologie vědeckou metodou?

Kroky vědecké metody jsou

- pozorování přírodního jevu.
- Vytvořte hypotézu k vysvětlení jevu.
- Vyberte nezávislou proměnnou (předpokládanou příčinu).
- Vyberte závislou proměnnou (proměnné) (pozorované efekty).
- řídicí proměnné.
- testování/experimentování.
- Pozorování/analýza dat.
- Potvrdit/vyvrátit hypotézy.

Aplikace vědecké metody začíná pozorováním přírodního jevu, formulováním hypotézy a poté určením nezávislé proměnné (IV), která představuje předpokládanou příčinu, závislé proměnné (AV), která představuje pozorovaný účinek, a kontrol experimentu.

Vědecké kontroly se používají jako kontrolní a kompenzační systém v experimentech, kdy se výzkumníci snaží určit příčinu účinku. Kontroly jsou navrženy tak, aby zajistily, že podezřelá příčina (nezávislá proměnná) je jedinou příčinou pozorovaného účinku (závislá proměnná).

Ovládací prvky lze použít ke zkoumání jedné proměnné nebo faktoru najednou. Je důležité, aby jak kontrolní skupina, tak ostatní experimentální skupiny byly vystaveny přesně stejným podmínkám s výjimkou jedné studované proměnné. Tímto způsobem lze z experimentů vyvodit přesné a spolehlivé závěry.

Virologie vyvrací sama sebe

Virologové předpokládají, že jde pouze o přirozený jev u lidí s podobnými příznaky.

Do roku 1952 virologové věřili, že virus je toxický protein nebo enzym, který otravuje tělo a množí se v těle a šíří se jak v těle, tak mezi lidmi a zvířaty.

Tyto podezřelé viry však nebylo možné detekovat přímo v nemocné tkáni pomocí elektronové mikroskopie. Bylo také zjištěno, že zdravá zvířata, orgány a tkáně uvolňují během rozkladu stejné produkty rozkladu, které byly dříve mylně interpretovány jako „viry“.

Po desetiletí nebyli virologové schopni předpokládané „virové“ částice očistit a izolovat, aby přímo prokázali jejich existenci a patogenitu. Virologové měli pouze nepřímé důkazy o rozkladu v lidských a zvířecích tkáňových kulturách údajně způsobených dotyčným „virem“. Stejná degradace byla pozorována také v tkáních zdravých hostitelů.

Různé výzkumné skupiny nebyly schopny vzájemně reprodukovat nebo potvrdit svá zjištění. Ve skutečnosti byly výsledky často protichůdné, jak ukazuje článek Karlheinz Lüdtkeho z roku 1999:

“Nálezy, které byly v té době často hlášeny jednotlivými výzkumníky virů, nemohly být potvrzeny jinými výzkumníky prostřednictvím jejich vlastních experimentů nebo pozorování nemohli reprodukovat všichni vědci pracující s virem.” Často byly hlášeny protichůdné

nálezy nebo se na zkoumané nálezy pohlíželo jako na artefakty... K nálezům, které empiricky potvrzovaly podezřelou souvislost, se často brzy připojily negativní nálezy jiných výzkumníků.“

Virologie se v té době v podstatě vyvrátila.

Metoda buněčné kultury zachraňuje umírající virologii

Aby virologové obešli skutečnou vědeckou metodu, zavedli metodu kultivace buněk v laboratoři jako pseudovědeckou náhradu přírodního jevu.

Metodu buněčné kultury zavedl John Franklin Enders v roce 1954, když se pokoušel identifikovat virus spalniček. Protože se virologům nepodařilo domnělé virové částice vyčistit a izolovat přímo z tělesných tekutin nemocného člověka, rozhodli se je místo toho „vypěstovat“ v buněčné kultuře v laboratoři.

Tvrdí, že v tekutinách hostitele není dostatek částic, aby umožnily přímou detekci. To je v rozporu s představou, že virová onemocnění se přenášejí z člověka na člověka a že infikovaní lidé vylučují miliardy virových částic, které infikují ostatní. Pamatujete si na zlověstné temné mraky, které obklopovaly „nakažené“ během teroristické kampaně Covid?

Předpokládalo se, že „virus“, který nelze nalézt přímo v kapalině, aby mohl správně studovat, potřebuje hostitelskou buňku, aby se mohl replikovat, aby mohl být nalezen a studován.

Enders pozoroval to, co je známé jako cytopatický efekt, model poškození, ke kterému dochází v kultuře, když se buňky rozpadají a umírají. Bylo navrženo, že tento účinek je přímým důsledkem množení neviditelného „viru“ v buňkách, což vede k buněčné lýze.

Předpokládá, že buněčné zbytky otrávené buňky jsou nově vytvořené kopie „virových“ částic. Navzdory nevědecké povaze metody se buněčná kultura rychle etablovala jako „zlatý standard“ pro „izolaci virů“ a virologové ji používají dodnes.

Metoda nepřímé buněčné kultivace oživila umírající oblast virologie. Je ironií, že Enders obdržel v roce 1954 Nobelovu cenu za důkazy, které shromáždil pomocí starých, širších experimentů s tkáňovými kulturami, které pak byly téhož roku nahrazeny jeho novou metodou buněčné kultivace.

Metoda buněčné kultivace je pseudovědecká, protože vstupuje do experimentu bez pozorování jakéhokoli přírodního jevu, bez identifikace závislé proměnné (účinek) nebo izolování nezávislé proměnné („viru“), aby se vytvořila hypotéza, proti které lze testovat.

Enders nejenže nemá žádnou platnou nezávislou proměnnou, tj. purifikované a izolované částice „viru“, ale také vytvořil svou vlastní závislou proměnnou pro cytopatický efekt. Tento efekt není přirozeně pozorovaným jevem, ale je uměle generován v laboratoři prostřednictvím experimentů.

Předpokládalo se, že „virus“ existuje a když je přidán do buněčné kultury, má cytopatický účinek. Jde o logický omyl, někdy označovaný jako „předběžná otázka“ nebo „kruhové uvažování“.

Přestože byla buněčná kultura akceptována jako „zlatý standard“ pro „izolaci“ „viru“, často se přehlíží, že sám Enders si nebyl jistý, zda je jeho metoda platná. Enders ve svém článku z roku 1954 zpochybnil, zda experimentální výsledky získané v laboratoři (in vitro) byly relevantní pro to, co se děje v těle (in vivo):

“Patologické změny vyvolané účinnými látkami v epiteliálních buňkách v tkáňové kultuře se alespoň povrchně podobají těm, které se vyskytují v určitých tkáních v akutním stadiu spalniček.” I když není důvod se domnívat, že faktory způsobující tvorbu obřích buněk in vivo a jadernou dysfunkci in vitro jsou stejné, výskyt těchto jevů v kultivovaných buňkách je v souladu s vlastnostmi, které a priori byly identifikovány a mohly být spojeny s virem spalniček. .

Enders také pozoroval stejné cytopatické účinky, které měl spojené s virem spalniček v normálních, nenačkovaných kontrolních kulturách bez tohoto „viru“:

“Je třeba vzít v úvahu, že cytopatické účinky, které se povrchně podobají účinkům infekce virem spalniček, mohou být vyvolány jinými virovými agens v tkáni ledvin opic... Druhá sloučenina byla získána z nenačkované kultury buněk opičích ledvin.” Cytopatické změny, „které v neobarvených preparátech způsobil, nemohly být viry izolovanými ze spalniček spolehlivě nahrazeny“.

Jinými slovy, Enders v nenačkovaných kulturách zjistil, že cytopatický účinek, o kterém předpokládal, že je způsoben neviditelným „virem spalniček“, se objevil, i když předpokládaný „virus“ nebyl v kultuře přítomen.

přijďte podpořit celonárodní setkání

ČESKO PROTI VLÁDĚ

vystupující
MIROSLAV HÁJEK
PETR PÁTEK
JANA ZVYSKÁ
KAMELÍRA
VÁCLAV BLAHOŠ
JAN HÁJEK

16. 9. 2023
14.00 hod.
VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ

DEMISE!

www.ceskoprotivlade.cz

Během následujících pěti let zjistily další výzkumné týmy přesně stejné cytopatické účinky jako Enderův, když samy prováděly neočkované kontroly.

Je jasné, že je to samotná metoda kultivace buněk, která stresuje a vyhladoví buňky, které jsou odstraněny z jejich přirozeného prostředí a otráveny toxickými antibiotiky, a přidávají se zvířecí cizorodé látky a další chemikálie, které vedou k buněčné smrti.

Protože tento cytopatický účinek nebyl specifický pro “virus” a vyskytoval se v kulturách bez tohoto “viru”, nemůže být použit jako důkaz přítomnosti “viru”.

Neplatná metoda kultivace buněk byla propagována jako zlatý standard, který by měl každý virolog použít k potvrzení přítomnosti „viru“ ve vzorku. To změnilo celou oblast virologie ve svět pseudovědy, protože vědecká metoda byla nadále ignorována.

Dále bylo opakovaně dokázáno, že směsi, které údajně obsahovaly neviditelné „viry“, nebyly patogenní, a proto nesplňovaly definici „viru“.

Tato odhalení měla okamžitě skoncovat s virologií. Bohužel tomu tak nebylo.

Jiní vyvracejí virologii

Nedávno Dr. Stefan Lanka provedl experimenty za použití stejných protokolů, jaké se používají v každém izolačním experimentu pro každý domnělý patogenní virus. Ty zahrnovaly změnu živného média na „minimální živné médium“, snížení podílu fetálního telecího séra z obvyklých 10 % na 1 %, snížení živin dostupných buňkám pro růst a tím jejich stres a ztrojnásobení množství toxických antibiotik. .

Dr Lanka pozorovala charakteristický cytopatický efekt, ale nikdy nebyl do kultury přidán patogenní “virus”. Tento výsledek může znamenat pouze to, že cytopatický účinek byl důsledkem způsobu provedení kultivačního experimentu.

Přidal také roztok čisté kvasinkové RNA, který poskytl stejný výsledek, což opět prokázalo, že cytopatický efekt způsobila kultivační technika – a ne virus. Zajímavé je, že při nedávné konstrukci údajného „genomu opičích neštovic“ použili čínští komunističtí vědci genetický materiál kvasinek, který kupodivu ani nebyl vyžadován pro práci se skutečnými vzorky viru.

Nechvalně známá studie Zhou a spol., která je jedním ze základních kamenů podvodu „SARS-COV-2“, uvádí, že byla použita kontrola „fiktivního viru“. Co je míněno „falešným virem“, není z práce jasné.

Dr Mark Bailey však provedl další výzkum a zjistil, že v experimentální kultuře byla antibiotika během kultivačních experimentů zdvojnásobena, aby vyvolala cytopatický účinek v jedné kultuře z 24. Nejen, že se jedná o vysokou míru chyb při kultivaci „viru“, ale přidání dalších antibiotik do experimentální kultury zcela znehodnotí výsledky, protože kontrola nebyla ošetřena stejně.

O dalším přidávání antibiotik do experimentální kultury se v práci nikde nezmiňuje. Zhou a kol. se dopustili vědeckého podvodu. Kolik dalších „virových“ studií udělalo totéž? Podrobnosti o tom, co bylo provedeno s falešně infikovanými kontrolami, by měly být uvedeny v každé práci.

Virologie je podvodná pseudověda

Metoda buněčné kultury není platným experimentem, protože nikdy nebyla navržena podle vědecké metody. Experiment vyvolá účinek (cytopatický účinek) a poté podezřívá příčinu (“virus”), aniž by ověřoval, zda podezřelá příčina vůbec existuje.

Je známo, že cytopatický efekt je způsoben mnoha dalšími faktory, které nemají s “virem” nic společného, takže vysvětlení fiktivního “viru” jako původce není oprávněné.

Je známo, že cytopatický účinek může být způsoben

- bakterie
- améba
- parazity
- antibiotika
- antimykotika
- chemické kontaminanty
- stáří a rozpad buněk

- Ekologická škoda

Cytopatický účinek není platnou závislou proměnnou, protože nejde o přirozeně pozorovaný jev a lze jej vysvětlit jinými faktory než neviditelným „virem“.

Nepurifikovaný vzorek, který je přidán do buněčné kultury, není platnou nezávislou proměnnou, protože „virus“, který obsahoval, nebylo prokázáno, že existuje v purifikovaném a izolovaném stavu před provedením experimentu. Použití metody buněčné kultury k prokázání přítomnosti „viru“ je zcela nevědecké.

Buněčné kultury by měly být vždy doprovázeny platnými kontrolami. Studie, které slouží jako důkaz existence „virů“, obvykle buď nezmiňují kontroly, nebo dostatečně nedefinují, co se stalo s kontrolní kulturou.

Když virologové provádějí kontroly, obvykle provádějí takzvané „falešné infekce“. To znamená, že virolog používá stejnou buňku se stejnými přísadami, ale bez přísady „viru“.

Kontrola by měla vypnout pouze jednu zkoumanou proměnnou, totiž údajně „virové“ částice. Protože tekutiny používané k naočkování kultury sestávají nejen z purifikovaných a izolovaných „virových“ částic, ale spíše ze složité polévky látek, jako je hostitelský materiál, bakterie, houby, extracelulární vezikuly atd., dochází k falešným infekcím. Lidské tekutiny, které nejsou vhodnými kontrolami, se do kultury nepřidávají.

Kontrolou by bylo použití vzorku od zdravého člověka léčeného stejným způsobem jako tekutiny obsahující podezřelý „virus“.

Pokud se vzorky od zdravých lidí nepoužijí jako kontroly, falešná infekce bude neplatná kvůli přítomnosti mnoha matoucích proměnných v experimentální kultuře, které v kultuře falešné infekce chybí.

Virologové se musí pokusit pozorovat přírodní jev, kde lze v přírodě pozorovat nezávislou proměnnou. Příkladně to znamená, že musí najít částice, o kterých si myslí, že jsou "viry", přímo v tekutinách nemocného hostitele a oddělit tyto částice od všech ostatních v tekutinách. Virologové pak potřebují identifikovat platnou závislou proměnnou, aby vytvořili testovatelnou a falzifikovatelnou hypotézu.

Virologie vytvořila své vlastní proměnné generované laboratoře, spíše než aby dokazovala příčinu a následek zkoumáním jevů v reálném světě. Použití laboratorně vytvořeného efektu k prosazení příčiny, kterou lze pozorovat až po provedení experimentu, je opakem vědecké metody.

„Virus“ je imaginární konstrukt vynalezený výzkumníky, kterým se pravidelně nedařilo najít bakteriální příčinu onemocnění. Předpokládali tedy, že v tekutinách nemocných lidí musí být něco menšího a neviditelného.

Základy virologie jsou pseudověda, protože kromě lidí s podobnými symptomy nikdy neexistovaly žádné přirozeně pozorované jevy, na kterých by se dalo stavět. Virologie se vymkla kontrole.

*

Reference:

- 1) Nedostatek kontroly ve virologii. Mike Stone. <https://virology.com/2022/12/19/virologys-lack-of-control/>
- 2) Peng Zhou a kol. "Vypuknutí pneumonie spojené s novým koronavirem pravděpodobně netopýrem vlastněným," Nature, 579 (12. března 2020).
- 3) Virus nedorozumění část 1: spalničky jako příklad. Štěpán Lanka. WISSENSCHAFTPLUS magazín 01/2020 Výňatek

4) Virus nedorozumění část 2: Začátek a konec korona krize. Štěpán Lanka. Časopis WISSENSCHAFFtPLUS 02/2020 Výňatek

5) Virus nedorozumění část 3: Corona jednoduchá a srozumitelná. Štěpán Lanka. Časopis WISSENSCHAFFtPLUS 03/2020 Výňatek

6) PODVOD COVID-19 A VÁLKA PRO LIDSTVO Dr. Mark Bailey a Dr. John Bevan Smith

7) A Farewell To Virology (Expert Edition) Dr. Mark Bailey <https://drsambailey.com/a-farewell-to-virology-expert-edition/>